

Bilag til f.t.l. vedr. søloven

processen således, at tvister om de enkelte fordringers størrelse afgøres efter en procedure, hvor fordringshaveren, hvis krav omtvistes, procederer mod fondsbestyreren, der optræder på de øvrige fordringshaveres vegne. Bortset fra de ovenfor nævnte tilfælde vil det således ikke være muligt for en fordringshaver at indstævne den, der har oprettet fonden, da en dom for en fordring i forbindelse med fondens fordeling ikke vil få virkning på andre midler end de, der findes i fonden; konkurslovens § 203, hvorefter en fordringshaver kan indstævne skyldneren for skifteretten, bygger i modsætning hertil på den forudsætning, at en ufyldstgjort del af et tilkendt beløb på et senere tidspunkt vil kunne inddrives i skyldnerens formue. Omvendt må den, der har oprettet fonden, kunne vælge at indtræde som part i en tvist om en eller flere af fordringerne. Rettens afgørelse i et spørgsmål, der er udskilt til selvstændig prøvelse vil binde fondsopretteren, såfremt han er indtrådt som part; dette vil få betydning, såfremt han ikke har ret til at begrænse sit ansvar, jfr. bemærkningerne til § 363, stk. 2.

I § 360 er det fastsat, at sø- og handelsretten kan omgøre beslutningen efter § 353, stk. 1 om fondsbeløbets størrelse. Bestemmelsen giver fordringshaverne mulighed for at få omstødt en urigtig beregning af begrænsningsbeløbenes størrelse. Det følger af formuleringen af § 364, at senere tilkomne fordringshavere ikke vil være bundne af rettens afgørelse vedr. fondsbeløbets størrelse (eller andre spørgsmål, der er særskilt afgjort) forudsat de anmelder deres krav inden fondens fordeling tages op til dom. Omgørelsesadgangen efter § 360 vedrører derfor især de tilfælde, hvor nye oplysninger kan begrunde en ændring af fondsbeløbet, selv om der ikke er kommet nye fordringshavere til.

I § 361 er det fastsat, at retsplejelovens regler om borgerlige sager skal lægges til grund ved rettens afgørelse af de enkelte spørgsmål, jfr. herved konkurslovens § 202.

Rettens afgørelse af indsigelser mod ansvarsgrundlaget, retten til ansvarsbegrænsning, fondens størrelse, eller et anmeldt krav, træffes ved dom. Beslutningen om frigivelse af fonden efter udkastets § 358 træffes ved kendelse. Udvalget har ikke anset det for nødvendigt at foreskrive, i hvilken form andre af rettens afgørelser skal træffes, jfr. her-

ved retsplejelovens §§ 217 og 218; en kendelse vil f. eks. skulle anvendes ved afgørelsen af spørgsmål efter retsplejelovens §§ 178, stk. 2, 187, 200, stk. 2, samt 320.

I henvisningen i lovudkastets § 361 til retsplejelovens regler om borgerlige sager ligger bl. a., at sagsomkostninger kan gives, hvor et stridspunkt undergives egentlig procedure under et særskilt fondsmøde. Det bemærkes, at sagsomkostninger i givet fald må pålægges de enkelte fordringshavere, respektive den, der har oprettet fonden, hvis han er part; sagsomkostninger kan derimod ikke belaste fondsbeløbet som sådant, da fondsbeløbet fuldt ud vil skulle anvendes til dækning af de anmeldte krav.

Det kan ikke generelt kræves, at der udtales stævning i forbindelse med de enkelte spørgsmål, der udskilles til et selvstændigt fondsmøde, jfr. herved princippet i konkurslovens kapitel 14 og kapitel 16. Skifteretten bør i overensstemmelse med princippet i konkurslovens § 119 foretage indkaldelse ved bekendtgørelse i Statstidende samt give alle, der har særlig interesse, særskilt underretning.

Til § 362

Efter § 362 kan retten beslutte, at der skal ske en foreløbig udlodning til delvis dækning af de anmeldte krav. Bestemmelsen er indsat for at undgå, at tvister omkring enkelte fordringer skal kunne stille sig hindrende i vejen for udbetaling af de krav, der ikke er omtvistede. Retten vil ved en forlods udlodning kunne tage forbehold om, at der skal ske tilbagebetaling, såfremt anmeldelsen af nye krav kraftigt forrykker udlodningsprocenten.

Til § 363

Efter udkastets § 363 skal retten, når samtlige tvister er afgjort, foretage den endelige fordeling af fonden. Anmeldelse af nye krav kan ikke ske, når retten har optaget fondens fordeling til dom, jfr. udkastets § 357. Udvalget foreslår således ikke bestemmelsen i gældende § 271, stk. 2, gentaget, hvorefter der ved fondens fordeling kan sættes et beløb til side til dækning af senere anmeldte krav. En sådan afgørelse ville under alle omstændigheder være baseret på et noget usikkert skøn.